

1-2007 Kỷ Yếu: Phóng Sự Chuyển Đi Của Gia Đình Bác Ái Phaolô

Phóng sự chuyển đi của Gia Đình Bác Ái Phaolô “PHỤC VỤ NGƯỜI TÚNG THIẾU TẠI VIỆT NAM”

Trong Thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Corintô viết rằng: “Trong hoàn cảnh hiện tại, anh em có được dư giả là để giúp đỡ những người đang lâm cảnh túng thiếu”, cảm nghiệm lời nói của Thánh Phaolô, một số anh em trong Gia Đình Bác Ái Phaolô đại diện cho hơn 500 thành viên của gia đình lên đường thực hiện chuyển đi Việt Nam để phục vụ những anh em túng thiếu. Trong chuyến đi này trước hết Gia Đình Bác Ái Phaolô cùng cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho những tấm lòng vàng cùng nhau đóng góp kè ít người nhiều trong năm 2006, với tấm lòng quảng đại không nhỏ ấy đã tạo nên chuyến đi mang tình thương đến cho những anh em cần giúp đỡ tại Việt Nam. Thực vậy Thánh Phaolô nói: “Anh em hãy tỏ ra cho người ta thấy đức ái của anh em”, nhưng nếu chúng ta cứ nằm ở nhà rồi nói đến bác ái, khi không nhìn thấy cảnh thật, người thật ít là một lần thì e rằng lời nói đó chỉ là lời phỏng đoán như Thánh Phaolô nói: “Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới” thì đó chỉ là lời nói theo tính xác thật mà thôi và theo thư thứ 1-18 Thánh Gioan tông đồ nói rằng: “Chúng ta đừng yêu thương nơi đầu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương cách chân thật và bằng việc làm”. Căn cứ vào những điều này, Ban Phục Vụ đã sắp xếp chuyến đi để thực hiện Ý Thiên Chúa như Thánh Gioan nói: “Để chúng ta đứng về phía sự thật”, và chương trình được khởi hành ngày 15 tháng 11 năm 2006 đến Sài Gòn ngày 17 tháng 11 được Cha Nguyễn Đức Hòa và một số anh chị em gia đình Phaolô tại Việt Nam đón tiếp tại phi trường Tân Sơn Nhất và được mời đi ăn phở trước khi về phòng ngủ. Ngay chiều hôm đó chúng tôi đi thăm cha già Đa Minh Nguyễn Văn Hộ, người sáng lập gia đình Phaolô Việt Nam 30 năm trước, Ngài già yếu về hưu và sống tại nhà hưu Đa Minh tại Hồ Nai – Biên Hòa. Ngày hôm sau 18-11-2006, chúng tôi thực hiện ngay chuyển viếng thăm, trước hết thăm các Sơ viện dưỡng lão Lộ Đức tại Thủ Đức đang chăm sóc nuôi nấng cho hơn 100 các cụ già yếu, neo đơn, con cái quá nghèo nên đã để các cụ lang thang ngoài đường phố, có cụ quê quán từ miền Bắc, con cháu các cụ nghe nói trong miền Nam có các Sơ ở Thủ Đức nuôi nấng các cụ già, bởi thế họ đã mang các cụ vào giao cho các Sơ xong rồi “biến mất”, có cụ ba bốn năm cũng không thấy mặt con cháu nữa. Tại viện nuôi người già này, các Sơ chăm sóc nuôi nấng chu đáo, nơi ăn chốn ở sạch sẽ, gọn gàng. Tại đây có một chuyện vui vui: có một cụ già trên 90 tuổi hỏi tôi: “Ông ở đâu đến đây?”. Tôi trả lời: “Thưa cụ tôi ở Mỹ về đến thăm các cụ đây”. Cụ nói rất chân thành và chất phác: “Ông ở Mỹ à, bên đó tôi chẳng biết “thằng chó” nào cả”. Chúng tôi cùng cười vui và cảm ơn cụ rất mộc mạc nói lên điều mình không biết thì nói không biết. Ngày kế tiếp chúng tôi đến thăm các Cha già tại nhà hưu dưỡng “Chí Hòa”. Tại đây có hơn 30 Cha nhưng không phải riêng Tổng Giáo Phận Sài Gòn mà có một vài Cha của các Giáo Phận khác về đây hưu dưỡng, hơn nữa không phải chỉ có các Cha Già mà có một vài Cha còn trẻ, khoảng 50 tuổi, nhưng bị tê bại cũng về đây hưu dưỡng. Có một điều nếu chúng ta tận mắt nhìn thấy các Cha nằm bất tỉnh trên giường đã 5 -6 năm, có Cha đã 7 -8 năm, chúng ta không thể cầm lòng mà không lộ ra một dấu hiệu vô cùng kính trọng và mến thương một người đã hy sinh cả cuộc đời trần gian này, dâng hiến trọn vẹn thân xác cho công việc loan báo Tin Mừng Cứu Độ cho mọi người, ngoài ra các Ngài tận tụy phục vụ tha nhân đến hơi cùng xác tận và... cho đến ngày nay phải nằm bất động trên giường bệnh hoặc mất đi năng lực hoạt động của sự sống thân xác này. Thực vậy, khi nhìn thấy tình trạng của quý Cha, lòng tôi se lại nghĩ đến thân phận đơn côi khi về già hoặc lâm bệnh nan y, không một người thân bên cạnh... tôi lăm lăm bước sang phòng khác, cũng tình trạng ấy lại một Cha khác nằm im lìm, mắt nhắm lại, tôi hỏi một người nghe nói là bà con của Cha, ngồi trông coi Cha cho biết: Bề ngoài Cha không cử động được, nhưng thỉnh thoảng Cha vẫn nhận ra tiếng nói của người thân. Tôi thầm nghĩ: không biết Cha có còn nhớ được lời Thánh Phaolô nói với Hội Thánh Ephêsô: “Anh em hãy ân cần lo cho chính mình và toàn thể đoàn chiên mà Thánh Thần đã đặt anh em làm người coi sóc. Hãy chấn dặt Hội Thánh của Thiên Chúa, Hội Thánh Người đã mua bằng máu của chính mình”. Giờ đây quý Cha không còn săn sóc cho chính mình nữa và sự nằm bất động của quý Cha đã mua bằng tất cả khả năng dâng hiến.... Thật đáng kính trọng và đáng mến thay !!!! Sau khi viếng thăm các Cha hưu dưỡng, chúng tôi sang thăm các Sơ coi sóc nhà tình thương Thánh Tâm bên cạnh nhà thờ Chí Hòa, thường gọi là nhà Betania. Tại đây các Sơ đang nuôi